

Anna

Eerste druk © 2018 Diana van Son

Foto cover en illustraties: Diana van Son

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Diana van Son

Anna

Hoofdstuk 1 – Anna

Dit verhaal speelt zich af in de middeleeuwen.

Het is rond het jaar 1450. Het gaat over een meisje, Anna heet ze.

Anna woonde met haar vader Joris en moeder Isabell in een klein huis, in een dorpje niet ver van een bos.

Ze waren verjaagd door de soldaten van koning David.

De moeder van Anna werd beschuldigd van hekserij.

Daarom waren Anna en haar ouders gevlucht en waren ze op zichzelf aangewezen.

Daar begon het verhaal van Anna

“Anna, kom je naar binnen? We gaan eten!” riep moeder Isabell.

“Ja moeder, ik kom eraan! Nog even deze houtblokken in het schuurtje leggen.”

Ik sprokkelde altijd hout voor de haard, want in de avond werd het altijd erg koud.

“Zo, nu hebben we genoeg hout om ons te warmen en te koken.” zei ik tegen mezelf.

“Ik ben heel benieuwd wat we eten.”

Snel ging ik maar weer naar binnen.

“Zo, lieve Anna, ga maar gauw zitten. Ik heb je lievelings maal gemaakt.”

“Oh, lekker moeder, bonensoep met brood!”

Vader Joris kwam ook aan tafel en begon te vertellen wat hij vandaag had meegemaakt onderweg naar de markt.

“Nou vrouw,” vertelt vader, “het was me een dagje wel pfff.”

“Liep ik daar over die hobbelweg langs de bosrand, toen er ineens met zwaar geschut op me werd gericht. Ik schrok me wezenloos, nog nooit had ik zoiets meegemaakt! Ik begon flink te rennen en kon net op tijd wegspringen de bramenstruik in.

Helemaal buiten adem wachtte ik tot de soldaten weg waren.

Ik denk dat het de soldaten van koning David waren. Ik had er echt een hele tijd gezeten, ze waren iets of iemand aan het zoeken. De pikkers van de bramenstruik zitten nog in mijn broekspijpen! Maar ik heb veel geluk gehad zeg, voor hetzelfde geld hadden de soldaten van de koning me te grazen genomen!”

Vader was duidelijk opgelucht, dat ze hem niet te pakken hadden gekregen. Ik begon te huilen.

“Maar vader, zijn we hier dan nog wel veilig?” zei ik zachtjes door mijn tranen heen. Ik was zo bang, want door dezelfde soldaten van koning David waren wij immers verjaagd uit de stad. En dat was ook heel wat geweest, we konden maar net aan de achtervolging ontkomen.

“Ja Joris,” zei moeder, “zijn we hier nog wel veilig?”

Daar kon vader even geen antwoord op geven.

Maar hij verzekerde ons: “Lieverds, ik zal jullie met alles wat er in mijn macht ligt en zelfs met mijn eigen leven beschermen!”

“Anna, niet huilen. Alles komt goed.” zei moeder en aaide over mijn hoofd.

“Kop op Anna, we moeten sterk blijven en niet te veel achterom kijken.” zei vader. “Huil maar niet meer meisje.”

“Wat was moeder toch sterk,” bedacht ik me, “ook al was ze zeker wel heel bang, ze zou het niet gauw laten blijken. Zo moedig van haar! En dat na alles wat ze zo kort geleden allemaal had moeten doorstaan. Dat gaf mij een goed gevoel, een gevoel van troost. Een gevoel van.... Ik kan het ook om zo sterk te zijn!”

We probeerden na het verhaal van vader toch nog wat te eten.

Het eten was wel weer heerlijk, maar ik had maar weinig op.

Door alle toestanden had ik ineens niet zoveel honger meer.

Alles gaf mij en niet alleen mij, maar ook moeder zoveel stress.

Daar kon eigenlijk niemand wat aan doen.

Moeder vroeg: “Anna, help je me even met afruimen? Dan kan ik zo nog even water halen bij de put.”

Inmiddels was de rust weer wat terug gekeerd in huis.

Vader ging even een dutje doen na het eten, zoals altijd....

Mijn moeder ging naar de waterput, maar ze bleef zo ontzettend lang weg. Voor mijn gevoel was ze al uren weg. En dat, terwijl het maar een paar minuten van ons huis vandaan was. Het zat me niet lekker. Ik maakte vader wakker. Ook hij was erg bezorgd. Hij besloot om eens poolshoogte te gaan nemen.

“Anna, pas je goed op ons huis? Ik ga even kijken waar je moeder blijft, ze had allang terug moeten zijn.”

Raar, dat vader zei wat ik dacht.